Den Europæiske Unions
Tidende

C 357

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

23. oktober 2017

Indhold

IV *Oplysninger*

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 357/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V *Øvrige meddelelser*

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 357/02 Sag C-139/17 P: Appel iværksat den 20. marts 2017 af QuaMa Quality Management GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 17. januar 2017 i sag T-225/15, QuaMa Quality Manangement GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret 2

2017/C 357/03 Sag C-421/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 13. juli 2017 — Szef Krajowej Administracji Skarbowej mod Polfarmex Spółka Akcyjna mit Sitz in Kutno 3

2017/C 357/04 Sag C-422/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 13. juli 2017 — Szef Krajowej Administracji Skarbowej mod Skarpa Travel sp. z. o.o. w Krakowie 3

2017/C 357/05 Sag C-477/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) den 8. august 2017 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mod D. Balandin o.a. 4

DA

2017/C 357/06 Sag C-482/17: Sag anlagt den 9. august 2017 — Den Tjekkiske Republik mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union 4

2017/C 357/07 Sag C-490/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 11. august 2017 — Passenger Rights sp. z. o.o. mod Deutsche Lufthansa AG 5

2017/C 357/08 Sag C-506/17: Sag anlagt den 18. august 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien 6

Retten

2017/C 357/09 Sag T-411/10 RENV: Rettens dom af 12. september 2017 — Laufen Austria mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — bøder — et moderselskab og dets datterselskab pålægges en bøde in solidum — loft på 10 % af omsætningen — beregning af loftet alene ud fra datterselskabets omsætning i overtrædelsesperioden forud for moderselskabets erhvervelse heraf) 8

2017/C 357/10 Sag T-671/14: Rettens dom af 12. september 2017 — Bayerische Motoren Werke mod Kommissionen (Statsstøtte — regional investeringsstøtte — støtte fra Tyskland til BMW's store investeringsprojekt i Leipzig vedrørende produktion af to modeller af elektriske biler (i3 og i8) — afgørelse, hvorved støtten erklæres delvist forenelig og delvist uforenelig med det indre marked — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — artikel 108, stk. 2 og 3, TEUF — støttens tilskyndende virkning — støttens nødvendighed) 8

2017/C 357/11 Sag T-374/15: Rettens dom af 7. september 2017 — VM mod EUIPO — DAT Vermögensmanagement (Vermögensmanufaktur) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket Vermögensmanufaktur — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009) 9

2017/C 357/12 Sag T-451/15: Rettens dom af 7. september 2017 — AlzChem mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en sag om kontrol af statsstøtte — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — tungtvejende offentlig interesse) 10

2017/C 357/13 Sag T-572/15: Rettens dom af 8. september 2017 — Aldi mod EUIPO — Rouard (GOURMET) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket GOURMET — ældre EU-figurmærke ORIGINE GOURMET — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — suspension af den administrative procedure — regel 20, stk. 7, litra c), i forordning (EF) nr. 2868/95) 10

2017/C 357/14 Sag T-578/16: Rettens dom af 8. september 2017 — Gillet mod Kommissionen (Personalesag — kontraktansatte — tidligere lønmodtager i henhold til belgisk ret — udligningsgodtgørelse, der finder anvendelse i henhold til artikel 6 og artikel 7 i afgørelse C(2005) 1287 — administrationens omberegning af udligningsgodtgørelsens størrelse i forbindelse med en ajourføring af forvaltningsprocedurerne — bebyrdende retsakt — rent bekræftende retsakt — begrundelsespligt — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb) 11

2017/C 357/15 Sag T-678/16 P P: Rettens dom af 12. september 2017 — Siragusa mod Rådet (Appel — personalesag — tjenestemænd — udtrædelsen af tjenesten — ansøgning om pensionering — ændring af vedtægtsbestemmelserne efter ansøgningen — tilbagetrækning af en tidligere afgørelse — retlig kvalificering af den anfægtede afgørelse) 12

2017/C 357/16 Sag T-835/16: Rettens kendelse af 8. september 2017 — Louvers Belgium mod Kommissionen (Annullations- og erstatningssøgsmål — offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter — offentligt udbud — levering af forhæng, vægtæpper og rullegardiner samt af monterings-, rensnings- og vedligeholdelsesydelser — afvisning af en tilbudsgivers bud — annullation af proceduren — ufornødent at træffe afgørelse — søgsmål, der er åbenbart ugrundet) 12

2017/C 357/17 Sag T-451/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. august 2017 — Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — beregning af drivhusgasemissioner — biodiesel — Europa-Kommissionens meddelelse BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed) 13

2017/C 357/18 Sag T-181/17: Sag anlagt den 18. august 2017 — PC mod EASO 13

2017/C 357/19 Sag T-446/17: Sag anlagt den 15. juli 2017 — TK mod Parlamentet 15

2017/C 357/20 Sag T-450/17: Sag anlagt den 18. juli 2017 — Eurosupport — Fineurop support mod EIGE 16

2017/C 357/21 Sag T-474/17: Sag anlagt den 1. august 2017 — Portugal mod Kommissionen 16

2017/C 357/22 Sag T-476/17: Sag anlagt den 27. juli 2017 — Arysta LifeScience Netherlands mod Kommissionen . 17

2017/C 357/23 Sag T-480/17: Sag anlagt den 3. august 2017 — Grækenland mod Kommissionen 18

2017/C 357/24 Sag T-487/17: Sag anlagt den 3. august 2017 — UE mod Kommissionen 19

2017/C 357/25 Sag T-511/17: Sag anlagt den 7. august 2017 — Corra González m.fl. mod SRB 19

2017/C 357/26 Sag T-516/17: Sag anlagt den 4. august 2017 — Imasa, Ingeniería y Proyectos mod Kommissionen og SRB 20

2017/C 357/27 Sag T-517/17: Sag anlagt den 4. august 2017 — Grúas Roxu mod Kommissionen og SRB 21

2017/C 357/28 Sag T-524/17: Sag anlagt den 7. august 2017 — Folch Torrela m.fl. mod SRB 21

2017/C 357/29 Sag T-525/17: Sag anlagt den 7. august 2017 — Taberna Ángel Sierra m.fl. mod SRB 22

2017/C 357/30 Sag T-532/17: Sag anlagt den 11. august 2017 — Coral Venture mod SRB 22

2017/C 357/31 Sag T-550/17: Sag anlagt den 12. august 2017 — Troszczynski mod Parlamentet 23

2017/C 357/32 Sag T-557/17: Sag anlagt den 17. august 2017 — Liaño Reig mod SRB 24

2017/C 357/33 Sag T-571/17: Sag anlagt den 22. august 2017 — UG mod Kommissionen 25

2017/C 357/34 Sag T-576/17: Sag anlagt den 24. august 2017 — Mas Que Vinos Global mod EUIPO — JESA (EL SEÑORITO) 26

2017/C 357/35 Sag T-595/17: Sag anlagt den 4. september 2017 — Demp mod EUIPO (Gengivelse af farverne grå og gul) 26

2017/C 357/36 Sag T-598/17: Sag anlagt den 5. september 2017 — Italien mod Kommissionen 27

2017/C 357/37 Sag T-602/17: Sag anlagt den 4. september 2017 — Spanien mod Kommissionen 27

2017/C 357/38 Sag T-603/17: Sag anlagt den 5. september 2017 — Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen 29

2017/C 357/39 Sag T-610/17: Sag anlagt den 6. september 2017 — ICL IP Turneen og ICL Europe Coöperatief mod Kommissionen 30

2017/C 357/40 Forenede sager T-481/13 og T-421/15: Rettens kendelse af 6. september 2017 — Systran mod Kommissionen 31

2017/C 357/41 Sag T-548/16: Rettens kendelse af 6. september 2017 — Clarke mod EUIPO 32

2017/C 357/42 Sag T-549/16: Rettens kendelse af 6. september 2017 — Papathanasiou mod EUIPO 32

2017/C 357/43 Sag T-550/16: Rettens kendelse af 6. september 2017 — Dickmanns mod EUIPO 32

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 357/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 347 af 16.10.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 338 af 9.10.2017

EUT C 330 af 2.10.2017

EUT C 318 af 25.9.2017

EUT C 309 af 18.9.2017

EUT C 300 af 11.9.2017

EUT C 293 af 4.9.2017

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 20. marts 2017 af QuaMa Quality Management GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 17. januar 2017 i sag T-225/15, QuaMa Quality Manangement GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

(Sag C-139/17 P)

(2017/C 357/02)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: QuaMa Quality Management GmbH (ved Rechtsanwalt C. Russ)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret og Microchip Technology, Inc.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten den 17. januar 2017 ophæves.

— Afgørelse truffet den 19. februar 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 1809/2014-4 og R 1680/2014-4) annulleres.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten støtter sin appel til prøvelse af Rettens dom på følgende overvejelser:

I appelskriftet gøres det gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 ([1]). Retten lagde fejlagtigt til grund, at intervenienten den 9. april 2013 indgav den rigtige ansøgning om registrering af ejerskifte og alene anvendte en forkert formular hertil. Det forholdt sig faktisk således, at ansøgningen om »ændring af navnet eller en indehavers adresse« vedrørte alle varemærker (14), der tilhørte SMSC Europe GmbH, og ansøgningen blev også opfattet således af EUIPO, jf. skrivelsen af 14. april 2013. Dermed står det fast, at EUIPO gav fuldstændigt afslag på ansøgningen af 9. april 2013 og alene imødekom den efter udløbet af indsigelsesfristen indgivne ansøgning af 14. juni 2013.

Derudover gøres det i appelskriftet gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009. Hverken indsigelsesafdelingen eller appelkammeret beskæftigede sig blot tilnærmelsesvist i tilstrækkelig grad med fastlæggelsen af den relevante kundekreds. Der kan ikke foretages en bedømmelse af risikoen for forveksling, uden at den relevante kundekreds og det individuelle særpræg for de forskellige enkelte varer og tjenesteydelser er blevet fastlagt. Dette gælder så meget desto mere ud fra Rettens antagelse om, at ligheden mellem de pågældende tegn for en specialiseret kundekreds — som Retten ikke tilhører — er »ringe«.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 13. juli 2017 — Szef Krajowej Administracji Skarbowej mod Polfarmex Spółka Akcyjna mit Sitz in Kutno

(Sag C-421/17)

(2017/C 357/03)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Sagsøgt: Polfarmex Spółka Akcyjna mit Sitz in Kutno

Præjudicielt spørgsmål

Er et aktieselskabs overdragelse af en fast ejendom til en aktionær som modydelse for inddragelse af hans aktier underlagt moms i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ([1])?

([1]) EUT 2006, L 374, s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 13. juli 2017 — Szef Krajowej Administracji Skarbowej mod Skarpa Travel sp. z. o.o. w Krakowie

(Sag C-422/17)

(2017/C 357/04)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Sagsøgt: Skarpa Travel sp. z. o.o. w Krakowie

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ([1]) fortolkes således, at afgiften på afdrag, som en afgiftspligtig person har modtaget i forbindelse med udførelse af turismeydelser, der er omfattet af særordningen for rejsebureauer i henhold til artikel 306-310 i direktiv 2006/112/EF, forfalder på det tidspunkt, der er fastsat i artikel 65 i direktiv 2006/112/EF?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 65 i direktiv 2006/112/EF fortolkes således, at et afdrag, som en afgiftspligtig person har modtaget i forbindelse med udførelse af turismeydelser, der er omfattet af særordningen for rejsebureauer i henhold til artikel 306-310 i direktiv 2006/112/EF, med hensyn til momsen reduceres med de i artikel 308 i direktiv 2006/112/EF nævnte omkostninger, som den afgiftspligtige person faktisk har afholdt frem til modtagelsen af afdraget?

([1]) EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) den 8. august 2017 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank mod D. Balandin o.a.

(Sag C-477/17)

(2017/C 357/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Sagsøgt: D. Balandin, I. Lukachenko og Holiday on Ice Services BV

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1 i forordning nr. 1231/2010 ([1]) fortolkes således, at arbejdstagere, der er statsborgere i et tredjeland, og som bor uden for EU men i perioder arbejder i forskellige medlemsstater for en i Nederlandene hjemmehørende arbejdsgiver, kan støtte ret på (afsnit II i) forordning nr. 883/2004 ([2]) og forordning nr. 987/2009 ([3])?

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010 af 24.11.2010 om udvidelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er omfattet af disse forordninger udelukkende på grund af deres nationalitet (EUT L 344, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16.9.2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284, s. 1).

Sag anlagt den 9. august 2017 — Den Tjekkiske Republik mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-482/17)

(2017/C 357/06)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, O. Serdula og J. Vláčil, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/853 af 17. maj 2017 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben ([1]), annulleres.

— Europa-Parlamentet og Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Subsidiært:

— Det anfægtede direktivs artikel 1, nr. 6), annulleres, for så vidt som den indsætter artikel 5, stk. 3, og artikel 6, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 91/477/EØF ([2]).

— Det anfægtede direktivs artikel 1, nr. 7), annulleres, for så vidt som den indsætter artikel 7, stk. 4a, i direktiv 91/477/EØF.

— Det anfægtede direktivs artikel 1, nr. 19), annulleres, for så vidt som:

  — den indsætter punkt 6), 7) og 8), i kategori A i afsnit II i bilag I til direktiv 91/477/EØF.

— den ændrer kategori B i afsnit II i bilag I til direktiv 91/477/EØF.

— den indsætter punkt 6), i kategori C i afsnit II i bilag I til direktiv 91/477/EØF.

— den ændrer afsnit III i bilag I til direktiv 91/477/EØF.

— Europa-Parlamentet og Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det første anbringende vedrører **tilsidesættelse af princippet om tildeling af kompetencer**. Det anfægtede direktiv blev vedtaget med hjemmel i artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, selv om det ikke forfølger formålet om fjernelse af hindringer i det indre marked, men alene formålet om forebyggelse af kriminalitet og terrorisme. EU-lovgiver har imidlertid ikke beføjelse til at vedtage harmoniserende foranstaltninger på dette område.

Det andet anbringende vedrører **tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet**. EU-lovgiver tog ikke stilling til spørgsmålet om, hvorvidt de vedtagne foranstaltninger var forholdsmæssige, og undlod bevidst at indhente tilstrækkelige oplysninger (f.eks. ved at foretage en vurdering af konsekvenserne) for at foretage en informeret vurdering af overholdelsen af dette princip. Som følge af denne manglende vurdering vedtog EU-lovgiver åbenbart uforholdsmæssige foranstaltninger i form af et forbud mod visse halvautomatiske våben, som imidlertid ikke i Den Europæiske Union anvendes til at begå terrorhandlinger, ved at indføre strengere regler for visse begrænset farlige våben (historiske replikaer eller våben, der beviseligt er permanent deaktiverede), og ikke mindst berøres besiddelsen af visse magasiner.

Det tredje anbringende vedrører **tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet**. De nyligt afgrænsede kategorier af forbudte våben (A7 og A8), lige som bestemmelsen, der gør indgreb i besiddelsen af magasiner, som er ud over grænsen, er aldeles uklare ud fra et retssikkerhedssynspunkt, og gør det ikke muligt for de pågældende personer utvetydigt at skelne mellem deres rettigheder og forpligtelser. Artikel 7, stk. 4a, i direktiv 91/477/EØF, som ændret ved det anfægtede direktiv (»overgangsbestemmelsen«), tvinger reelt medlemsstaterne til at vedtage national lovgivning, som har tilbagevirkende kraft.

Det fjerde anbringende vedrører **tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling**. Undtagelsen i artikel 6, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 91/477/EØF, som ændret ved det anfægtede direktiv, giver ganske vist indtryk af, at være en tilsyneladende neutral foranstaltning, men betingelserne for dens anvendelse er faktisk fastsat således, at de kun overholdes af den schweiziske ordning om retten til at beholde et våben efter endt militærtjeneste, i hvilken forbindelse de savner enhver objektiv begrundelse med hensyn til det anfægtede direktivs formål.

([1]) EUT 2017, L 137, s. 22.
([2]) EFT 1991, L 256, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 11. august 2017 — Passenger Rights sp. z. o.o. mod Deutsche Lufthansa AG

(Sag C-490/17)

(2017/C 357/07)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellant: Passenger Rights sp. z. o.o. w Warszawie

Sagsøgt og indstævnte: Deutsche Lufthansa AG

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan en intern strejke organiseret af en fagforening for arbejdstagere i et luftfartsselskab henføres til »usædvanlige omstændigheder« som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser ([1]), sammenholdt med 14. betragtning til denne forordning?

2) Er det tilstrækkeligt til at fritage luftfartsselskabet for pligten til at udbetale kompensation i henhold til artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser, sammenholdt med 14. betragtning til denne forordning, at det sandsynliggøres, at arbejdstagernes strejke udgør en usædvanlig omstændighed, som ikke kunne have været undgået, selv om luftfartsselskabet faktisk havde truffet alle forholdsregler, som det med rimelighed kunne træffe, eller skal dette bevises?

([1]) EUT 2004, L 46, s. 1.

Sag anlagt den 18. august 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-506/17)

(2017/C 357/08)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Sanfrutos Cano og M. Žebre, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra b), i direktiv 1999/31/EF, idet den ikke for hvert af følgende deponeringsanlæg: Dragonja, Dvori, Rakek — Pretržje, Bukovžlak — Cinkarna, Suhadole, Lokovica, Mislinjska Dobrava, Izola, Mozelj, Dolga Poljana, Dolga vas, Jelšane, Volče, Stara gora, Stara vas, Dogoše, Mala gora, Tuncovec — steklarna, Tuncovec — OKP, og Bočna — Podhom har vedtaget de nødvendige foranstaltninger i henhold til det nævnte direktivs artikel 7, litra g), og artikel 13 med henblik på snarest muligt at nedlukke de deponeringsanlæg, som ikke har opnået godkendelse til at fortsætte driften i henhold til direktivets artikel 8.

— Det fastslås, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra c), i direktiv 1999/31/EF, idet den ikke for deponeringsanlægget Ostri Vrh har vedtaget de nødvendige foranstaltninger vedrørende godkendelse af de nødvendige arbejder og fastsættelse af en overgangsperiode med henblik på fuld gennemførelse af overgangsplanen og med henblik på at opnå forenelighed med kravene i direktiv 1999/31/EF, bortset fra kravene i bilag I, punkt 1, senest otte år efter den i direktivets artikel 18, stk. 1, nævnte dato.

— Republikken Slovenien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. I henhold til artikel 14 i direktiv 1999/31/EF (herefter »direktivet«) skal medlemsstaterne sikre, at bestående deponeringsanlæg — dvs. de »deponeringsanlæg, som allerede [var] godkendt eller i drift på tidspunktet for dette direktivs gennemførelse«, dvs. den 16. juli 2001 (i Sloveniens tilfælde den 1.5.2004, datoen for tiltrædelsen til EU) — vurderes i lyset af de i direktivet fastsatte krav med henblik på, at de på grundlag af disse vurderinger enten nedlukkes snarest muligt eller bringes i overensstemmelse med kravene i direktivet inden udløbet af den otteårige overgangsperiode, der udløb den 16. juli 2009. Denne frist gælder ligeledes for Slovenien, der i denne henseende ikke i henhold til tiltrædelsestraktaten kan påberåbe sig ret til en gennemførelsesperiode.

2. På grundlag af Republikken Sloveniens erklæringer under den administrative procedure, og henset til de slovenske administrative myndigheders afgørelser, sådan som de fremgår af de forskellige tilladelser til drift under nedlukningsproceduren og efterbehandlingen, har Kommissionen med rette udledt, at nedlukningen for så vidt angår syv deponeringsanlæg (Mislinjska Dobrava, Volče, Izola, Dragonja, Dvori, Mozelj og Tuncovec — OKP), endnu ikke er afsluttet, og den har derfor konkluderet, at Republikken Slovenien endnu ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 14, litra b), hvad angår disse deponeringsanlæg.

3. På grundlag af samtlige tilgængelige oplysninger og henset til Republikken Sloveniens erklæringer under den administrative procedure samt i mangel af beviser for det modsatte fremgår det, at fem deponeringsanlæg (Bočna — Podhom, Dogoše, Mala gora, Tuncovec — steklarna og Stara vas) endnu ikke er omfattet af en endelig afgørelse om nedlukning i henhold til kravet i direktivets artikel 14, litra b), sammenholdt med dette direktivs artikel 13, litra b), til trods for Republikken Sloveniens erklæringer om, at nedlukningen stort set er afsluttet. Det er derfor Kommissionens opfattelse, at Republikken Slovenien ligeledes for så vidt angår disse fem deponeringsanlæg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 14, litra b).

4. På grundlag af samtlige tilgængelige oplysninger og henset til Republikken Sloveniens erklæringer under den administrative procedure samt i mangel af beviser for det modsatte fremgår det, at otte deponeringsanlæg (Dolga vas, Jelšane, Stara gora, Rakek — Pretržje, Lokovica, Dolga Poljana, Bukovžlak-Cinkarna og Suhadole) endnu ikke er omfattet af en endelig afgørelse om nedlukning i henhold til kravet i direktivets artikel 14, litra b), sammenholdt med dette direktivs artikel 13, litra b), og at nedlukningen fortsat er i gang. Det er derfor Kommissionens opfattelse, at Republikken Slovenien ligeledes for så vidt angår disse fem deponeringsanlæg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 14, litra b).

5. Republikken Slovenien har ikke på noget tidspunkt (frem til anlæggelsen af nærværende søgsmål) fremlagt bevis for, at der inden udløbet af fristen for besvarelse af den begrundede udtalelse er blevet udstedt en miljøtilladelse til deponeringsanlægget Ostri Vrh med henblik på fortsættelse af driften, hvilket ville have gjort det muligt for denne medlemsstat at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra c). Kommissionen har endvidere konstateret, at det af den efterfølgende tilladelse til drift under nedlukningsproceduren og efterbehandlingen fremgår, at nedlukningen stadig er i gang og forventes afsluttet den 30. maj 2019, hvilket indebærer, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 14.

RETTEN

Rettens dom af 12. september 2017 — Laufen Austria mod Kommissionen

(Sag T-411/10 RENV) ([1])

(Konkurrence — karteller — belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesudstyr og -inventar — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — bøder — et moderselskab og dets datterselskab pålægges en bøde in solidum — loft på 10 % af omsætningen — beregning af loftet alene ud fra datterselskabets omsætning i overtrædelsesperioden forud for moderselskabets erhvervelse heraf)

(2017/C 357/09)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Laufen Austria AG (Wilhelmsburg, Østrig) (ved advokat E. Navarro Varona)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, F. Jimeno Fernández og F. Castilla Contreras, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TUEF om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39092 — Badeværelsesudstyr og -inventar) og en påstand om nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren blev pålagt ved denne afgørelse.

Konklusion

1) *Den del af den Laufen Austria AG pålagte bøde, som dette selskab anses for individuelt ansvarligt for med hensyn til overtrædelsen begået i perioden fra den 12. oktober 1994 til den 28. oktober 1999, fastsættes til 4 788 001 EUR.*

2) *Laufen Austria og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sagen for Retten og for Domstolen.*

([1]) EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 12. september 2017 — Bayerische Motoren Werke mod Kommissionen

(Sag T-671/14) ([1])

(Statsstøtte — regional investeringsstøtte — støtte fra Tyskland til BMW's store investeringsprojekt i Leipzig vedrørende produktion af to modeller af elektriske biler (i3 og i8) — afgørelse, hvorved støtten erklæres delvist forenelig og delvist uforenelig med det indre marked — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — artikel 108, stk. 2 og 3, TEUF — støttens tilskyndende virkning — støttens nødvendighed)

(2017/C 357/10)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bayerische Motoren Werke AG (München, Tyskland) (ved advokaterne M. Rosenthal, G. Drauz og M. Schütte)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Erlbacher, T. Maxian Rusche og R. Sauer, derefter ved T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Freistaat Sachsen (Tyskland) (ved advokaterne T. Lübbig og K. Gaßner)

Sagens genstand

En påstand støttet på artikel 263 TEUF om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 4531 final af 9. juli 2014 om statsstøtte SA.32009 (2011/C) (ex 2010/N), som Forbundsrepublikken Tyskland påtænker at yde til BMW til et stort investeringsprojekt i Leipzig.

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen frifindes.*

2) *Bayerische Motoren Werke AG bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.*

3) *Freistaat Sachsen bærer sine egne omkostninger*

(1) EUT C 439 af 8.12.2014.

Rettens dom af 7. september 2017 — VM mod EUIPO — DAT Vermögensmanagement (Vermögensmanufaktur)

(Sag T-374/15) (1)

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket Vermögensmanufaktur — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 357/11)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: VM Vermögens-Management GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne T. Dolde og P. Homann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: DAT Vermögensmanagement GmbH (Baldham, Tyskland) (ved advokat H.-G. Stache)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. april 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 418/2014-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem DAT Vermögensmanagement og VM Vermögens-Management.

Konklusion

1) *Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.*

2) *VM Vermögens-Management GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.*

3) *DAT Vermögensmanagement GmbH bærer sine egne omkostninger.*

(1) EUT C 302 af 14.9.2015.

Rettens dom af 7. september 2017 — AlzChem mod Kommissionen

(Sag T-451/15) ([1])

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende en sag om kontrol af statsstøtte — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision — forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse — tungtvejende offentlig interesse)

(2017/C 357/12)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AlzChem AG (Trostberg, Tyskland) (først ved advokaterne A. Borsos og J. Guerrero Pérez, derefter ved advokaterne A. Borsos, J. Guerrero Pérez og I. Georgiopoulos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Buchet, M. Konstantinidis og L. Armati, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand nedlagt på grundlag af artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse af 26. maj 2015 om afslag på at give sagsøgeren aktindsigt i dokumenter vedrørende en sag om kontrol af statsstøtte.

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen frifindes.*

2) *AlzChem AG betaler sagsomkostningerne.*

([1]) EUT C 320 af 28.9.2015.

Rettens dom af 8. september 2017 — Aldi mod EUIPO — Rouard (GOURMET)

(Sag T-572/15) ([1])

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket GOURMET — ældre EU-figurmærke ORIGINE GOURMET — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — suspension af den administrative procedure — regel 20, stk. 7, litra c), i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2017/C 357/13)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen og N. Bertram)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved M. Eberl og M. Fischer, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Pierre-André Rouard (Madrid, Spanien) (ved advokat P. Merino Baylos)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. juli 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1985/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Pierre-André Rouard og Aldi.

Konklusion

1) *Afgørelse truffet den 24. juli 2015 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1985/2013-4) annulleres.*

2) *EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Aldi GmbH & Co. KG afholdte omkostninger.*

([1]) EUT C 389 af 23.11.2015.

Rettens dom af 8. september 2017 — Gillet mod Kommissionen

(Sag T-578/16) ([1])

(Personalesag — kontraktansatte — tidligere lønmodtager i henhold til belgisk ret — udligningsgodtgørelse, der finder anvendelse i henhold til artikel 6 og artikel 7 i afgørelse C(2005) 1287 — administrationens omberegning af udligningsgodtgørelsens størrelse i forbindelse med en ajourføring af forvaltningsprocedurerne — bebyrdende retsakt — rent bekræftende retsakt — begrundelsespligt — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb)

(2017/C 357/14)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Evelyne Gillet (Bruxelles, Belgien) (ved advokat C. Mourato)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelser af 12. december 2014 og af 9. april 2015 samt af de efterfølgende lønsedler med nedsættelse af størrelsen af den udligningsgodtgørelse, der udbetales til sagsøgeren, som er ansat på en tidsubegrænset i henhold til belgisk lov, og hvori det fastsættes, at de for meget udbetalte beløb kan tilbagesøges.

Konklusion

1) *Europa-Kommissionens afgørelse af 9. april 2015 annulleres, for så vidt som der heri tilsigtes tilbagesøgning af et restbeløb på 3 959,38 EUR i henhold til artikel 85 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og artikel 116 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union.*

2) *I øvrigt frifindes Kommissionen.*

3) *Evelyne Gillet bærer sine egne omkostninger.*

4) *Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.*

([1]) EUT C 145 af 25.4.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-7/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 12. september 2017 — Siragusa mod Rådet

(Sag T-678/16 P P) ([1])

(Appel — personalesag — tjenestemænd — udtrædelsen af tjenesten — ansøgning om pensionering — ændring af vedtægtsbestemmelserne efter ansøgningen — tilbagetrækning af en tidligere afgørelse — retlig kvalificering af den anfægtede afgørelse)

(2017/C 357/15)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Sergio Siragusa (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne T. Bontinck og A. Guillerme)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og M. Veiga, som befuldmægtigede) og Europa-Parlamentet (ved M. Dean og D. Nessaf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Personaleretten (Første Afdeling) den 13. juli 2016, Siragusa mod Rådet (F-124/15, EU:F:2016:147), med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

1) *Kendelse afsagt af Retten for EU-Personalesager (Første Afdeling) den 13. juli 2016, Siragusa mod Rådet (F-124/15), ophæves.*

2) *Sagen henvises til en anden af Rettens afdelinger end den, der har truffet afgørelse i nærværende appelsag.*

3) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

([1]) EUT C 419 af 14.11.2016.

Rettens kendelse af 8. september 2017 — Louvers Belgium mod Kommissionen

(Sag T-835/16) ([1])

(Annullations- og erstatningssøgsmål — offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter — offentligt udbud — levering af forhæng, vægtæpper og rullegardiner samt af monterings-, rensnings- og vedligeholdelsesydelser — afvisning af en tilbudsgivers bud — annullation af proceduren — ufornødent at træffe afgørelse — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)

(2017/C 357/16)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Louvers Belgium Co. (Zaventem, Belgien) (ved advokat V. Lejeune)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved O. Verheecke og A. Katsimerou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 19. september 2016 om ikke at tildele sagsøgeren udbudskontrakt nr. OIB.02/PO/2016/012/703, dels et søgsmål anlagt i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af de ulovligheder, som Kommissionen har begået i forbindelse med dette udbud.

Konklusion

1) *Det er ufornødent at træffe afgørelse om påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse af 19. september 2016 om ikke at tildele Louvers Belgium Co. udbudskontrakt nr. OIB.02/PO/2016/012/703, og om påstanden om erstatning, for så vidt som denne angår et angiveligt indtægtstab som følge af manglende tildeling af kontrakten.*

2) *Erstatningssøgsmålet afvises som åbenbart ugrundet, for så vidt som det angår de omkostninger og udgifter, som Louvers Belgium Co. har haft i forbindelse med sin deltagelse i udbudsprocedure nr. OIB.02/PO/2016/012/703.*

3) *Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.*

([1]) EUT C 30 af 30.1.2017.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. august 2017 — Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie mod Kommissionen

(Sag T-451/17 R)

(Særlige rettergangsformer — beregning af drivhusgasemissioner — biodiesel — Europa-Kommissionens meddelelse BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed)

(2017/C 357/17)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie e. V. (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne R. Stein, P. Friton og H.-J. Prieß)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Becker, J.-F. Brakeland og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler fremsat på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF med det formål, at det besluttes, at gennemførelsen af Kommissionens meddelelse BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 af 27. april 2017 udsættes.

Konklusion

1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*

2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Sag anlagt den 18. august 2017 — PC mod EASO

(Sag T-181/17)

(2017/C 357/18)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: PC (ved advokat L. Railas)

Sagsøgt: Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO)

Sagsøgerens påstande

— EASO tilpligtes at annullere og tilintetgøre det anonyme dokument, der udgør et angreb på sagsøgerens værdighed, og som stammer fra den begrundede afgørelse af 15. juni 2016, og at vedtage en ny afgørelse hvad angår afgørelse EASO/ED/2015/358, der er forsynet med en tidligere dato, og hvis annullation sagsøgeren har nedlagt påstand om i sag T-610/16, og hvad angår den afgørelse om afskedigelse, som er vedtaget på grundlag heraf.

— EASO tilpligtes at fjerne de forskellige personlige aktmapper vedrørende sagsøgeren og i overensstemmelse med artikel 26 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) kun at føre én aktsamling vedrørende sagsøgeren, hvis dokumenter er i overensstemmelse med vedtægten. EASO tilpligtes fra sagsøgerens personlige aktsamling at fjerne de håndskrevne dokumenter, som ikke hører dertil, og som ikke med fuld sikkerhed kan identificeres.

— EASO tilpligtes at undersøge, hvordan udarbejdelsen af dokument EASO/ED/2015/358 forløb. EASO og EASO's bestyrelse tilpligtes i henhold til artikel 29, stk.1, litra b), og artikel 31, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 439/2010 af 19. maj 2010 om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor (EUT L 132 af 29.5.2010, s. 11) at iværksætte foranstaltninger på grund uregelmæssigheder i EASO's forvaltning, og at betale sagsøgeren EUR 30 000 i erstatning på grund af den tilsidesættelse af artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), som består i, at EASO har truffet en negativ individuel foranstaltning over for sagsøgeren.

— EASO tilpligtes at undersøge den psykiske chikane, som sagsøgeren har været udsat for. EASO og EASO's bestyrelse tilpligtes at iværksætte foranstaltninger over for de ansvarlige for nævnte chikane og at betale sagsøgeren EUR 30 000 i erstatning som følge af denne tjenstlige fejl, som har stået på igennem lang tid.

— EASO tilpligtes at undersøge videregivelsen af fortrolige dokumenter vedrørende sagsøgeren til tredjemand. EASO og EASO's bestyrelse tilpligtes at træffe foranstaltninger over for de ansvarlige for nævnte videregivelse og at betale sagsøgeren EUR 20 000 i erstatning på grund af denne tjenstlige fejl.

— EASO tilpligtes at undersøge tilsidesættelsen af protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter. EASO og EASO's bestyrelse tilpligtes at træffe foranstaltninger over for de ansvarlige for nævnte tilsidesættelse og at betale sagsøgeren EUR 20 000 i erstatning på grund af denne tjenstlige fejl.

— EASO tilpligtes at genindsætte sagsøgeren i et uafbrudt, lønnet ansættelsesforhold af en varighed på fem år, og EASO tilpligtes at udbetale sagsøgeren en erstatning svarende til løn, godtgørelser og pensionsbidrag fra arbejdsgiveren for den periode, hvor hun ikke var beskæftiget i sin stilling, indtil hendes genindsættelse.

— Subsidiært tilpligtes EASO i tilfælde af, at sagsøgeren ikke kan genindsættes i sin stilling, at betale sagsøgeren en erstatning svarende til løn, godtgørelser og pensionsbidrag fra arbejdsgiveren svarende til hendes stilling i en uafbrudt periode på fem år.

— EASO tilpligtes at betale sagsøgeren EUR 30 000 i erstatning for den ikke-økonomiske skade, som hun har lidt, og som består i den psykiske lidelse, som hun blev påført på grund af EASO's gennemførelse af retten til at blive hørt i strid med ånden i chartrets artikel 41, stk. 2.

— EASO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om den psykiske chikane, som sagsøgeren systematisk og gentagne gange har været genstand for, og som blev organiseret og ledet af sagsøgerens overordnede. Nævnte chikane gav sig bl.a. udslag i usædvanlige arbejdsbetingelser i prøveperioden, som var uærlig og partisk samt præget af autoritære foranstaltninger, manipulation og upassende offentlig kritik af sagsøgeren.

2. Andet anbringende om, at den begrundede afgørelse EASO/HR/2016/525 indeholder et dokument baseret på anonyme erklæringer, der er sagsøgerens afskedigelse uvedkommende, og som ikke findes i hendes personlige aktmappe.

3. Tredje anbringende om den omstændighed, at EASO har frataget sagsøgeren retten til forsvar ved at lade dokument EASO/ED/2015/358 vedtage med tilbagevirkende kraft og i strid med chartrets artikel 41, stk. 2.

4. Fjerde anbringende om EASO's ærekrænkelse af sagsøgeren også uden for EASO, bl.a. ved videresendelse af den begrundede afgørelse EASO/HR/2016/525, som indeholder et ubegrundet, irrelevant og ubekræftet dokument vedrørende sagsøgeren, til den europæiske ombudsmand.

5. Femte anbringende om den omstændighed, at EASO i strid med vedtægtens artikel 17 og artikel 19 har videregivet fortrolige dokumenter vedrørende sagsøgeren til tredjemand, som ikke havde ret til at få kendskab hertil.

6. Sjette anbringende om den omstændighed, at EASO har tilsidesat reglerne om aktmappernes overensstemmelse, eftersom EASO opbevarer to forskellige personlige aktmapper vedrørende sagsøgeren og i strid med vedtægtens artikel 26 har nægtet at anse oplysningerne i den åbne personlige aktmappe for væsentlige.

Sag anlagt den 15. juli 2017 — TK mod Parlamentet

(Sag T-446/17)

(2017/C 357/19)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: TK (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

— Annullation af afgørelsen truffet af Europa-Parlamentets formand den 26. august 2016 om afslag på sagsøgerens ansøgninger af 28. april 2016.

— Om fornødent annullation af afgørelsen truffet af Europa-Parlamentets formand den 5. april 2017 om afslag på sagsøgerens klage af 25. november 2016.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidte ikke-økonomiske tab, efter ret og billighed opgjort til 25 000 EUR.

— Annullation af afgørelsen truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær den 26. april 2017 om afslag på klagen af 16. januar 2017, for så vidt som sagsøgerens ikke-økonomiske tab ikke hermed blev erstattet, og påstand om, at sagsøgte tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidte ikke-økonomiske tab, efter ret og billighed opgjort til 25 000 EUR.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende, som vedrører afgørelserne af 26. august 2016 og af 5. april 2015 og består af tre led:

   — For så vidt angår påstanden om annullation af afgørelserne om afslag på den første ansøgning af 28. april 2016, er det første anbringende tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), tilsidesættelse af artikel 296 TEUF, tilsidesættelse af artikel 25, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) og tilsidesættelse af omsorgspligten.

   — For så vidt angår påstanden om annullation af afgørelserne om afslag på den anden ansøgning af 28. april 2016, er det første anbringende tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, i bilag IX til vedtægten og tilsidesættelse af chartrets artikel 41.

— For så vidt angår erstatningspåstanden har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelserne har forvoldt ham et ikke-økonomisk tab, som ikke kan erstattes ved en annullation af de anfægtede afgørelser.

2. Andet anbringende, hvad angår afgørelsen af 26. april 2017, om sagsøgtes angivelige tilsidesættelse af chartrets artikel 41, samt tilsidesættelse af sagsøgtes begrundelsespligt og omsorgspligt, for så vidt som sidstnævnte har gjort gældende, at den afgørelse, som sagsøgeren anfægtede gennem en klage, blev annulleret og at der blev truffet afgørelse om at indlede en undersøgelse, og for så vidt som det i undersøgelsen blev konkluderet, at der ikke skulle gives medhold i sagsøgerens erstatningspåstand. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at han har godtgjort, at han har lidt et adskilleligt tab, som ikke kan erstattes ved en annullation af den anfægtede afgørelse. Ifølge sagsøgeren skulle sagsøgte følgelig ikke blot have annulleret den afgørelse, som klagen vedrørte, men ligeledes have erstattet dette tab.

Sag anlagt den 18. juli 2017 — Eurosupport — Fineurop support mod EIGE

(Sag T-450/17)

(2017/C 357/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eurosupport — Fineurop support Srl (Milano, Italien) (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE)

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede afgørelse af 8. maj 2017 om afslag på sagsøgerens bud i proceduren EIGE/2017/OPER/04 »Female Genital Mutilation: Estimating Girls at Risk« og de efterfølgende afgørelser, hvorved der valgtes et andet bud og kontrakten blev tildelt den pågældende bydende, annulleres.

— Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE) tilpligtes at betale den skade, som sagsøgeren har lidt, med tillæg af renter på 8 %, eller, alternativt, en godtgørelse med tillæg af renter på 8 %.

— EIGE tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, princippet om gennemsigtighed, forsigtighedsprincippet, og pligten til at respektere fortrolighed, samt åbenbart fejlskøn.

2. Andet anbringende vedrører en usammenhængende begrundelse for evalueringsafgørelserne og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet i forbindelse med vurderingen af sagsøgerens bud.

3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 1. august 2017 — Portugal mod Kommissionen

(Sag T-474/17)

(2017/C 357/21)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Republikken Portugal (ved L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão og J. Saraiva de Almeida, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2017) 4136 af 26. juni 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den udelukker udgifter anmeldt af Portugal vedrørende en angivelig manglende overholdelse af maksimumsgrænser og betalingsfrister fra EU-finansiering.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 11 i Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 af 21. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og andre organer og regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL (EUT 2006, L 171, s. 90).

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT 2009, L 30, s. 16).

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 31, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT 2005, L 209, s. 1).

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 9, stk. 3, og artikel 17 i Kommissionens forordning (EF) nr. 968/2006 af 27. juni 2006 om de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Det Europæiske Fællesskab (EUT 2006, L 176, s. 32).

Sag anlagt den 27. juli 2017 — Arysta LifeScience Netherlands mod Kommissionen

(Sag T-476/17)

(2017/C 357/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Arysta LifeScience Netherlands BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne C. Mereu og M. Grunchard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.

— Den anfægtede forordning ([1]) annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale alle sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om åbenbart urigtige skøn.

   — Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har anlagt en række åbenbart urigtige skøn, at den har handlet urimeligt, idet den har undladt at tillægge faktorer, der er specifikke for diflubenzurons enkeltstående tilfælde, tilstrækkelig og passende vægt, at den hverken har taget hensyn til timingen for to lovgivningsmæssige procedurer eller til de data, der var til rådighed og nye, og at den har undladt at undersøge alle de individuelle elementer og faktorer i denne sag omhyggeligt og upartisk.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar: Kommissionen sikrede ikke, at sagsøgeren havde mulighed for korrekt og effektivt at give udtryk for sine egne synspunkter under hele revisionsprocessens forløb.

3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at den anfægtede forordning er blevet vedtaget ultra vires: Kommissionen handlede ultra vires, idet Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) er den eneste myndighed, der er juridisk ansvarlig for klassificering eller omklassificering af kemiske stoffer som fastsat i forordning nr. 1272/2008 ([2]), og ikke Kommissionen.

4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at den anfægtede forordning er uforholdsmæssig: den anfægtede forordning er uforholdsmæssig, eftersom Kommissionen havde et valg mellem flere foranstaltninger, og valget om at vedtage den anfægtede forordning, der begrænser anvendelsen af diflubenzuron til ikke-spiselige afgrøder, forsager overdrevent store byrder i forhold til det tilstræbte formål.

([1]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/855 af 18.5.2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstoffet diflubenzuron (EUT 2017, L 128, s. 10).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16.12.2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT 2008, L 353, s. 1).

Sag anlagt den 3. august 2017 — Grækenland mod Kommissionen

(Sag T-480/17)

(2017/C 357/23)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Hellenske Republik (ved G. Kanellopoulos og A. Vassilopoulou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede gennemførelsesafgørelse af 26. juni 2017 fra Kommissionen annulleres, for så vidt som den i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning udelukker udgifter afholdt af Den Hellenske Republik på i alt 1 182 054,72 EUR fra EU-finansiering gennem anvendelse af finansielle standardkorrektioner på grund af angivelige mangler ved anvendelsen af krydsoverensstemmelse inden for rammerne af EGFL og ELFUL for ansøgningsårene 2012, 2013 og 2014, i overensstemmelse med det anførte vedrørende de faktiske omstændigheder og annullationsgrundene.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende: Den anfægtede korrektion er blevet pålagt retsstridigt, på grundlag af en faktisk vildfarelse, med en mangelfuld og urigtig begrundelse og under tilsidesættelse af principperne om god forvaltningsskik og rimelighed, således som udførligt redegjort for i dette anbringendes første led vedrørende angivelige mangler ved visse dele af kontrollen af lovgivningskrav 1 og særlige dele af kontrollen af minimumskravene i forbindelse med brug af gødning og plantebeskyttelsesmidler, og i dette anbringendes andet led vedrørende angivelige mangler ved risikoanalysen.

2. Andet anbringende: Den anfægtede afgørelse er utilstrækkeligt begrundet, er behæftet med en faktisk vildfarelse og tilsidesætter proportionalitetsprincippet i den del, som forkaster den af de græske myndigheder foretagne præcise beregning af de finansielle virkninger af de enkelte mangler — forudsat, at de faktisk foreligger — også under hensyn til tvistbilæggelsesorganets anbefalinger til Kommissionen.

Sag anlagt den 3. august 2017 — UE mod Kommissionen

(Sag T-487/17)

(2017/C 357/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: UE (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 4. oktober 2016 om afslag på sagsøgerens ansøgninger af 14. oktober 2013.

— Om fornødent annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 26. april 2017 om afslag på sagsøgerens klage af 5. januar 2017.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der er lidt som følge af sagsøgtes fejl, opgjort til 120 000 EUR (ikke-økonomisk tab), 748 000 EUR (tab af indtægt) og 576 000 EUR (tab af pension).

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning for den skade, der er forårsaget ved forløbet og resultatet af undersøgelsen vedrørende chikane, opgjort til 50 000 EUR.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning, tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, tilsidesættelse af retten til at blive hørt og tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet.

2. Andet anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, faktuelle fejl og tilsidesættelse af artikel 35, andet punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 7. august 2017 — Corra González m.fl. mod SRB

(Sag T-511/17)

(2017/C 357/25)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: José María Francisco Corra González (Madrid, Spanien) og 7 andre sagsøgere (ved advokaterne C. de Santiago Álvarez og J. Redondo Martin)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

— Det fastslås, at Den Fælles Afviklingsinstans har tilsidesat de EU-retlige principper ved vedtagelsen af afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet på eksekutivmødet den 7. juni 2017, hvorved der blev vedtaget en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A.

— Følgelig annulleres denne retsakt og alle efterfølgende gennemførelsesretsakter, som Den Fælles Afviklingsinstans har kunnet træffe, idet det for alle retsakters vedkommende sker *ex tunc*.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-497/17, Sáchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans og T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 4. august 2017 — Imasa, Ingeniería y Proyectos mod Kommissionen og SRB

(Sag T-516/17)

(2017/C 357/26)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Imasa, Ingeniería y Proyectos, S.A. (Oviedo, Spanien) (ved advokaterne B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín og B. Fernández García)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

— Den Fælles Afviklingsinstans afgørelse (SRB/EES/2017/08) truffet på eksekutivmødet den 7. juni 2017 annulleres, for så vidt den indeholder bestemmelser om vedtagelse af en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A.

— Kommissionens afgørelse 2017/1246 af 7. juni 2017 annulleres, for så vidt den godkender afviklingsordningen for Banco Popular Español.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-497/17, Sáchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans og T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 4. august 2017 — Grúas Roxu mod Kommissionen og SRB

(Sag T-517/17)

(2017/C 357/27)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Grúas Roxu, S.A. (Meres, Spanien) (ved advokaterne B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín og B. Fernández García)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

— Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse (SRB/EES/2017/08) truffet på eksekutivmødet den 7. juni 2017, hvorved der blev vedtaget en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A., annulleres.

— Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1246 af 7. juni 2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español S.A, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, sag T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, sag T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, sag T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, sag T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans, sag T-497/17, Sáchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans og sag T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 7. august 2017 — Folch Torrela m.fl. mod SRB

(Sag T-524/17)

(2017/C 357/28)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Ángel Folch Torrela (Terrassa, Spanien) og 42 andre sagsøgere (ved advokaterne V. Clavell Hernández, C. de Santiago Álvarez og J. Redondo Martín)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

— Det fastslås, at Den Fælles Afviklingsinstans har tilsidesat de EU-retlige principper ved vedtagelsen af afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet på eksekutivmødet den 7. juni 2017, hvorved der blev vedtaget en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A.

— Følgelig annulleres denne retsakt og alle efterfølgende gennemførelsesretsakter, som Den Fælles Afviklingsinstans har kunnet træffe, idet det for alle retsakters vedkommende sker ex tunc.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-497/17, Sáchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans og T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 7. august 2017 — Taberna Ángel Sierra m.fl. mod SRB

(Sag T-525/17)

(2017/C 357/29)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Taberna Ángel Sierra, SL (Madrid, Spanien) og 67 andre sagsøgere (ved advokat P. Rúa Sobrino)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Det fastslås, at artikel 18 og 29 i forordning (EU) nr. 806/2014 er ulovlige og ikke skal finde anvendelse.

— Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende sag er anlagt til prøvelse af Den Fælles Afviklingsinstans afgørelse (SRB/EES/2017/08), hvorved der blev vedtaget en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-497/17, Sáchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans og T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans

---

Sag anlagt den 11. august 2017 — Coral Venture mod SRB

(Sag T-532/17)

(2017/C 357/30)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Coral Venture, S.L. (Madrid, Spanien) (ved advokat M. Niño Camazón)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at der er anlagt annullationssøgsmål mod Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse af 7. juni 2017 (SRB/EES/2017/08) om afvikling af pengeinstituttet Banco Popular og om godkendelse af afviklingsordningen indeholdende de afviklingsforanstaltninger, der skal finde anvendelse på dette pengeinstitut, og sagsøgeren gives — efter den fornødne sagsbehandling — fuldt ud medhold i sine påstande.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans og T-497/17, Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, og T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 12. august 2017 — Troszczynski mod Parlamentet

(Sag T-550/17)

(2017/C 357/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mylène Troszczynski (Noyon, Frankrig) (ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Europa-Parlamentets afgørelse 2017/2019(IMM) af 14. juni 2017 om ansøgningen om ophævelse af Mylène Troszczynski's immunitet.

— Europa-Parlamentets tilpligtes at betale Mylène Troszczynski et beløb på 35 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.

— Europa-Parlamentets tilpligtes at betale Mylène Troszczynski et beløb på 5 000 EUR i sagsomkostninger, der kan kræves erstattet.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (EUT 2010, C 83, s. 266, herefter »protokollen«).

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af protokollens artikel 9.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om god forvaltning.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar og om, at den anfægtede afgørelse er ulovlig.

Sag anlagt den 17. august 2017 — Liaño Reig mod SRB

(Sag T-557/17)

(2017/C 357/32)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Carmen Liaño Reig (Alcobendas, Spanien) (ved advokat F. López Antón)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

— Med støtte i dette sagsanlægs anbringende 3.1.-3.4 annulleres det i afgørelsens artikel 6, stk. 1, litra d), vedtagne afviklingsværktøj bestående i en konvertering til ny-emitterede aktier i Banco Popular Español SA af kapitalinstrumentet på niveau 2 vedrørende efterstående obligationer udstedt af BPE Financiaciones SA med nr. ISIN XS0550098569, identificeret som #4, for så vidt som dette afviklingsværktøj er ubegrundet og i strid med forordningen og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

— Såfremt Retten tager den i det foregående punkt nedlagte påstand til følge, og henset til at en annullation af en afgørelse truffet af en afviklingsinstans i overensstemmelse med direktivets artikel 85, stk. 3, sidste afsnit, ikke berører de efterfølgende administrative foranstaltninger eller transaktioner, der er baseret på den annullerede afgørelse, tilpligtes Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) i overensstemmelse med forordningens artikel 87, stk. 3, at erstatte sagsøgeren det tab, som denne har lidt, som følge af, at den i det foregående punkt nævnte afgørelse annulleres.

— Herved fastsættes det tab, som sagsøgeren har lidt, til 50 000 EUR, der svarer til den nominelle værdi af den af BPE Financiaciones SA udstedte obligation med nr. ISIN XS0550098569, der udløber den 22. oktober 2020, og som tilhørte sagsøgeren på datoen for afgørelsen, tillagt renter med en årlig sats på 6,873 %, som er påløbet denne obligation fra den 7. juni 2017 (datoen for afgørelsen) til den 22. oktober 2020 (obligationens udløbsdato), idet obligationens værdi og renterne opgøres til deres nutidsværdi på den dag, betaling sker.

— Subsidiært — i forhold til de i de foregående punkter nedlagte påstande — tilpligtes SRB med støtte i dette sagsanlægs anbringende 3.5 til at betale en erstatning til sagsøgeren på et beløb svarende til den sum, som denne ville have oppebåret i sin egenskab af indehaver af obligationen med nr. ISIN XS0550098569, udstedt af BPE Financiaciones SA, såfremt dette selskab på datoen for afgørelsen var blevet likvideret som følge af en almindelig insolvensbehandling, idet det tages i betragtning, at sagsøgeren ikke har modtaget nogen form for kompensation eller modydelse hverken som følge af konverteringen af den af sagsøgeren ejede nævnte obligation til ny-emitterede aktier i Banco Popular Español SA eller i medfør af overførslen af disse aktier til Banco Santander SA.

— Såfremt de i spansk ret opstillede kriterier for at kunne indlede en almindelig insolvensbehandling mod BPE Financiaciones SA, der ville føre til en likvidation af dette selskab på datoen for afgørelsen, ikke er opfyldt (hvilket er sagsøgerens opfattelse), fastsættes den sum, som sagsøgeren bør modtage i erstatning, til 50 000 EUR svarende til den nominelle værdi af ovennævnte obligation udstedt af BPE Financiaciones SA.

— Såfremt de i spansk ret fastsatte kriterier for at kunne indlede en almindelig insolvensbehandling, der ville føre til en likvidation af BPE Financiaciones SA på datoen for afgørelsen, er opfyldt, er det krævede erstatningsbeløb lig med det beløb, som følger af den vurdering, der skal foretages i overensstemmelse med forordningens artikel 20, stk. 16-18.

— Subsidiært — i forhold til de i de foregående punkter nedlagte påstande — tilpligtes SRB med støtte i dette sagsanlægs anbringende 3.6 til at erstatte sagsøgeren den forholdsmæssige sum, som denne ville have oppebåret, hvis alle de af Banco Popular Español SA udstedte efterstående obligationer — der ikke er blevet konverteret til aktier i dette selskab, og som fortsat bestod på datoen for afgørelsen — var blevet konverteret til aktier i Banco Popular Español SA i overensstemmelse med bestemmelserne i afgørelsens artikel 6, stk. 1, litra d).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans og T-497/17, Sáchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, og T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 22. august 2017 — UG mod Kommissionen

(Sag T-571/17)

(2017/C 357/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: UG (ved advokaterne M. Richard og P. Junqueira de Oliveira)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 18. maj 2017 (nr. R/40/17) og af alle de afgørelser, som udgør grundlaget for denne.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at genindsætte sagsøgeren.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale den skyldige løn og en erstatning på 40 000 EUR.

— Annullation af de lønindeholdelser, der er foretaget ulovligt.

— Tilbagebetaling af et beløb på 6 818,81 EUR, der er oppebåret for meget i forbindelse med de lønindeholdelser, der er foretaget ulovligt.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger samt advokathonorar, foreløbigt opgjort til 10 000 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt, for så vidt som Kommissionen kun afholdt en skinprocedure forud for afskedigelsen.

2. Andet anbringende om materielle fejl, som behæfter den anfægtede afgørelse, for så vidt som den begrundelse, som denne er baseret på, er uprækis, urealistisk og usaglig.

3. Tredje anbringende om magtmisbrug, for så vidt som Kommissionen afskedigede sagsøgeren på grund af hans fagforeningsopgaver og på grund af den omstændighed, at han havde taget forældreorlov.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 4 i tjenestemandsvedtægten, af § 5.4 i den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov, som fastsat i Rådets direktiv 2010/18/EU af 8. marts 2010 om iværksættelse af den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP og EFS, og om ophævelse af direktiv 96/34/EF (EUT 2010, L 68, s. 13), af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab — Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om arbejdstagerrepræsentation (EFT 2002, L 80, s. 29), samt af bilag IX til vedtægten, som følge af manglende overholdelse af disciplinær forfølgning.

5. Femte anbringende om, at sanktionen er uforholdsmæssig.

Sag anlagt den 24. august 2017 — Mas Que Vinos Global mod EUIPO — JESA (EL SEÑORITO)

(Sag T-576/17)

(2017/C 357/34)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Mas Que Vinos Global, SL (Dobarrios, Spanien) (ved advokat M. Sanmartín Sanmartín)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Jose Estevez, SA (JESA) (Jerez de la Frontera, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Mas Que Vinos Global, SL

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærke »EL SEÑORITO« — registreringsansøgning nr. 13 502 166

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. juni 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1775/2016-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 42, 60, 63, 75 og 76 i forordning nr. 207/2009 og af samme forordnings artikel 8, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 4. september 2017 — Demp mod EUIPO (Gengivelse af farverne grå og gul)

(Sag T-595/17)

(2017/C 357/35)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Demp BV (Vianen, Nederlandene) (ved advokat C. Gehweiler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Farvemærke (gengivelse af farverne grå og gul) — registreringsansøgning nr. 15 439 987

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. juli 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1624/2016-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 4 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. september 2017 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-598/17)

(2017/C 357/36)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget og avvocato dello Stato P. Pucciariello)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2017/1144 af 26. juni 2017, meddelt samme dag om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål fremsat et eneste anbringende om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([1]) og af artikel 31 i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([2])

Sagsøgeren har inden for rammerne af dette anbringende anfægtet anvendelsen af de finansielle korrektioner, der blev foretaget i den anfægtede afgørelse på baggrund af den ulogiske karakter ved beviserne.

Sagsøgeren har endvidere anfægtet opgørelsen af de samme korrektioner, for så vidt som den konkrete fastsættelse af disse korrektioner er uforholdsmæssig og åbenbart ulogisk, idet den er klart større end den potentielle skade, der er en følge af den adfærd, som kan tilregnes de italienske myndigheder.

([1]) EFT 1999, L 160, s. 103.
([2]) EUT 2005, L 209, s. 1.

Sag anlagt den 4. september 2017 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-602/17)

(2017/C 357/37)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved M. Sampol Pucurull og A. Gavela Llopis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Kommissionens gennemførelsesafgørelse C (2017) 4136 final af 26. juni 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), for så vidt angår frugter og grøntsager samt driftsfonde, annulleres, for så vidt som den vedrører Kongeriget Spanien.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 26, stk. 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugter og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ([1]).

   — I denne forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen begik en åbenbar fejl ved at fastslå, at der forelå manglende kontrol med kriteriet om anerkendelse af producentorganisationens hovedaktivitet, for så vidt som kontrollen sikres ved en passende kontrol med den afsatte produktions værdi.

   — Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte princippet om den berettigede forventning, idet Kommissionens konklusion ikke stemmer overens med den, som fremgår af undersøgelse FV/2010/004.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 104, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 543/2011 og princippet om den berettigede forventning.

   — Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen begik en åbenbar fejl i henhold til denne bestemmelse, da den fandt mangler i forbindelse med kontrollen med det i denne bestemmelse fastsatte kriterium om, at de med anmodningerne om ændringer af driftsprogrammet forbundne investeringer skal hænge sammen og have den fornødne tekniske kvalitet. Sagsøgeren har i denne forbindelse præciseret, at artiklen ikke foreskriver nogen analyse af producentorganisationens handelsstrategi.

   — Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte princippet om den berettigede forventning, idet Kommissionens konklusion ikke stemmer overens med den, som fremgår af undersøgelsen FV/2010/004.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 59, litra e), nr. iv), artikel 60, stk. 2 og 5, og artikel 65 i forordning (EU) nr. 543/2011 og princippet om den berettigede forventning.

   — Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen begik en åbenbar fejl ved at fastslå, at der forelå mangler ved kontrollen med driftsprogrammets støtteberettigelse, eftersom den nævnte forordning ikke indeholder noget forbud mod at flytte investeringsudgifterne til en anden årlig ydelse i det samme driftsprogram.

   — Kommissionen har ligeledes tilsidesat princippet om den berettigede forventning, idet Kommissionens konklusion ikke stemmer overens med den udtalelse, som Generaldirektøren for Generaldirektoratet for landbrug ved Europa-Kommissionen afgav den 19. november 2013 som svar på de spanske myndigheders forespørgsler om anvendelsen af den nævnte forordnings artikel 65.

4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ([2]) og af de retningslinjer for beregning af de finansielle følger, som er indeholdt i dokument VI/5530/97.

   — I denne forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at den pålagte faste korrektion er uberettiget, eftersom der ikke blev fundet mangler ved kontrollerne. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at korrektionen er uforholdsmæssig, og at der i givet fald ikke skal anvendes nogen korrektion, eller endeligt at der henset til de særlige omstændigheder og Kommissionens adfærd i nærværende sag skal anvendes en korrektion på 2 %.

([1]) EUT 2011, L 157, s. 1.
([2]) EUT 2013, L 347, s. 549.

Sag anlagt den 5. september 2017 — Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen

(Sag T-603/17)

(2017/C 357/38)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Republikken Litauen (ved advokaterne D. Kriaučiūno, R. Krasuckaitės, R. Dzikovič og M. Palionio)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1144 af 26. juni 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ([1]), annulleres, for så vidt som den anvender en finansiel korrektion over for Litauen på 4 207 894,93 EUR.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) har ved at anvende en fast finansiel korrektion på 5 % på 4 207 894,93 EUR på grundlag af mangler ved hovedkontroller tilsidesat artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013 ([2]) derved, at den, ved fastlæggelsen af omfanget af den manglende overensstemmelse, karakteren af overtrædelserne og den økonomiske skade, der blev påført EU,

1. fejlagtigt fastslog, at kvaliteten af de kontroller på stedet, som blev foretaget i Litauen, var utilstrækkelig og skulle anses for at udgøre mangler ved en hovedkontrol, idet:

   1.1 en foretog en fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 26, stk. 1, litra a) i forordning (EU) nr. 65/2011 ([3]) og på grundlag af denne fortolkning med urette fastslog, at de litauiske institutioner under kontrollen på stedet ikke havde efterprøvet, om de betalingsanmodninger, der blev fremsat af støttemodtageren, blev støttet af regnskaber eller andre egnede dokumenter.

   1.2 den foretog en fejlagtig fortolkning af artikel 26, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 65/2011 og på grundlag af denne fortolkning med urette fastslog, at de litauiske myndigheder under kontrollen på stedet ikke havde efterprøvet, om de offentligt finansierede operationer blev gennemført i overensstemmelse særligt reglerne om offentlige udbud.

   1.3 den foretog en fejlagtig fortolkning af artikel 25, stk. 4, i forordning (EU) nr. 65/2011 og på grundlag af denne fortolkning fastslog, at de inspektører, der havde gennemført kontrollen på stedet, ikke havde overholdt kravet om, at disse skal være uafhængige i forhold til de personer, der har foretaget de administrative kontroller af den samme aktivitet.

2. fejlagtigt fastslog, at kvaliteten af de kontroller, der blev foretaget af, om de udgifter, der blev afholdt i Litauen, var korrekte, skulle anses for at udgøre en mangel ved en hovedkontrol, idet

   2.1 den foretog en fejlagtig fortolkning af artikel 24, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 65/2011 og på grundlag af denne fortolkning med urette fastslog, at der ikke var blevet foretaget en passende prøvelse af de forelagte udgifters rimelighed.

   2.2 den under alle omstændigheder med urette anvendte en finansiel korrektion på 5 %, eftersom det fastslåede omfang af den manglende overensstemmelse med ordningen for kontrol af omkostningernes rimelighed var klart mindre.

3. den ikke tog hensyn til den skade, der rent faktisk blev påført Den Europæiske Union, som følge af de udgifter, der var forbundet med frivilligt arbejde, og anlagde et urigtigt skøn, da den fejlagtigt fandt, at der ikke var blevet foretaget en tilstrækkelig efterprøvelse af, om udgifterne til den aktivitet, der var forbundet med fast ejendom, opfylder kravene, og som en følge deraf fejlagtigt fastslog, at der forelå en mangel ved hovedkontrollen, idet

   3.1 den med urette ikke tog hensyn til de oplysninger, der blev givet af de litauiske institutioner vedrørende den undersøgelse, der efter pålæg fra agenturet, blev foretaget af uafhængige eksperter, og i forbindelse med hvilken det blev fastslået, hvilken skade der rent faktisk var blevet påført EU-fondene, og skadens beløbsmæssige størrelse, og også hvilken skade der var knyttet til manglerne ved ordningerne for kontrol af bidrag i naturalier (frivilligt ulønnet arbejde), og med urette anvendte en fast korrektion på 5 %.

   3.2 den med urette fastslog, at artikel 24, stk. 2, litra c) og d), i forordning (EU) nr. 65/2011 ikke var blevet overholdt i forbindelse med udøvelsen af den administrative kontrol af støtteansøgningerne og efterprøvelsen af projektudgifterne, nærmere bestemt bidraget i naturalier (fast ejendom).

([1]) EUT L 165, 2017, s. 37.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013 L 347, s. 549).

([3]) Kommissionens forordning (EU) af 27.1.2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne (EUT L 25, s 8).

Sag anlagt den 6. september 2017 — ICL IP Turneen og ICL Europe Coöperatief mod Kommissionen

(Sag T-610/17)

(2017/C 357/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: ICL-IP Turneen, BV (Turneen, Nederlandene) og ICL Europe Coöperatief UA (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne R. Cana og E. Mullier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.

— Kommissionens forordning (EU) 2017/999 af 13. juni 2017 om ændring af bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT 2017, L 150, s. 7) annulleres, for så vidt som den optager nPB i bilag XIV til REACH-forordningen.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

— Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Europa-Kommissionen anlagde et åbenbart fejlagtigt skøn, da den undlod at tage hensyn til alle de relevante faktiske omstændigheder og tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik.

   — Sagsøgerne har anført, at Europa-Kommissionen foretog et åbenbart urigtigt skøn, da den undlod at foretage en omhyggelig og upartisk vurdering af de relevante oplysninger, som sagsøgerne havde indleveret til Europa-Kommissionen, der viste, at stoffet ikke opfyldte kriterierne for prioritering og optagelse i bilag XIV til REACH-forordningen. Hvis Europa-Kommissionen havde taget hensyn til disse oplysninger ville det resultat, som stoffet opnåede, ifølge sagsøgerne have været lavere eller lig med resultatet for andre stoffer, som ikke blev prioriteret i den samme prioriteringsrunde, og stoffet ville ikke ved den anfægtede forordning være blevet optaget i bilag XIV til REACH-forordningen.

2. Med det andet anbringende gøres gældende, at den anfægtede forordning tilsidesætter artikel 55 i REACH-forordningen, er i strid med REACH-forordningens konkurrenceevnemål og udgør indgreb i handelsretten.

— Sagsøgerne har anført, at den anfægtede forordning er i strid med REACH-forordningens konkurrenceevnemål, navnlig med afsnit VII om godkendelse, og påvirker dermed sagsøgernes konkurrencemæssige stilling samt er til hinder for sagsøgerens handelsret, idet den prioriterer stoffet til trods for de oplysninger, der viste, at stoffet ikke opfyldte kriterierne for prioritering og optagelse i bilag XIV.

3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Europa-Kommissionen tilsidesatte sagsøgernes ret til forsvar og tilsidesatte sin begrundelsespligt.

— Sagsøgerne har anført, at Europa-Kommissionen tilsidesatte deres ret til forsvar og sin begrundelsespligt, da den ikke angav grundene for at »gruppere« stoffet med trichlorethylen, til trods for den omstændighed, at Det Europæiske Kemikalieagenturs udtrykkeligt har anerkendt (i vejledningen til fremgangsmåde for prioritering), at i tilfælde, hvor der tages hensyn til faktorer så som »gruppering«, hvilket ikke er en del af det formelle kriterium i henhold til artikel 58, stk. 3, skal grundene for prioriteringen klart angivet og være i overensstemmelse med rollen og formålet med anbefalingsdelen i godkendelsesprocessen.

4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at den anfægtede forordning tilsidesætter sagsøgerens berettigede forventning.

— Sagsøgerne har anført, at vedtagelsen af den anfægtede forordning tilsidesætter deres berettigede forventning, for så vidt som den ikke er i overensstemmelse med vejledningen om prioritering. Sagsøgerne har nærmere bestemt anført, at prioriteringen og optagelsen af nPB i bilag XIV tilsidesatte deres berettigede forventning om, at mængdekriteriet og overvejelserne om gruppering skulle finde anvendelse, således som de er fastsat i vejledningen til fremgangsmåde for prioritering og vejledningen om den generelle fremgangsmåde.

5. Med det femte anbringende gøres gældende, at den anfægtede forordning tilsidesætter proportionalitetsprincippet.

— Sagsøgerne har anført, at Europa-Kommissionen burde have fundet det hensigtsmæssigt at udsætte optagelsen af nPB i bilag XIV til den anfægtede forordning, og at dette ville have været mindre byrdefuldt, eftersom sagsøgerne ikke ville have været udsat for konsekvenserne af optagelsen i bilag XIV på nuværende tidspunkt, men først når nPB var blevet korrekt optaget i bilag XIV på baggrund af en reel høj relativ prioritering.

6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at den anfægtede forordning tilsidesætter lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling.

— Sagsøgerne har anført, at den anfægtede forordning tilsidesætter lighedsprincippet, idet den — ved at optage stoffet i bilag XIV i REACH-forordning — behandler det anderledes end andre stoffer, herunder antimonblygul. Ifølge sagsøgerne var begge stoffer i en sammenlignelig situation: De blev begge opfattet som en del af den samme prioriteringsrunde, de modtog begge (eller skulle have modtaget) et samlet prioriteringsresultat på 17, og i begge tilfælde involverede deres prioriteringsvurdering overvejelser om gruppering. Ikke desto mindre blev de ifølge sagsøgerne behandlet forskelligt af ECHA og Europa-Kommissionen, idet stoffet blev anbefalet og efterfølgende optaget i bilag XIV, mens antimonblygul ikke blev anbefalet til optagelse og derfor ikke blev optaget i bilag XIV.

Rettens kendelse af 6. september 2017 — Systran mod Kommissionen

(Forenede sager T-481/13 og T-421/15) ([1])

(2017/C 357/40)

Processprog: fransk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

([1]) EUT C 336 af 16.11.2013.

Rettens kendelse af 6. september 2017 — Clarke mod EUIPO

(Sag T-548/16) ([1])

(2017/C 357/41)

Processprog: tysk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

([1]) EUT C 221 af 6.7.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-63/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens kendelse af 6. september 2017 — Papathanasiou mod EUIPO

(Sag T-549/16) ([1])

(2017/C 357/42)

Processprog: tysk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

([1]) EUT C 221 af 6.7.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-64/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens kendelse af 6. september 2017 — Dickmanns mod EUIPO

(Sag T-550/16) ([1])

(2017/C 357/43)

Processprog: tysk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

([1]) EUT C 221 af 6.7.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-65/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA